

Ὁ Ἐπίσκοπος που Ἐχειροτόνησε τὸν Ματθαῖον Ἦτο «Παλαιοημερολογίτης Οἰκουμενιστής»

Ὁ Δημητριάδος Γερμανός, ὁ ὁποῖος ἐχειροτόνησε τὸν Ἐπίσκοπον Ματθαῖον κατὰ τὸ 1935 δὲν εἶχε τὴν Γκουτζιδικὴν ἐκκλησιολογίαν. Τουναντίον, ὁ Δημητριάδος Γερμανός ἐπίστευεν ὅτι τὰ Πατριαρχία καὶ αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι αἱ ὁποῖαι διατηροῦσαν τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον ἦσαν ἅπασαι κανονικαὶ καὶ Ὁρθόδοξαι, ἔστω καὶ ἐὰν κοιωνοῦσαν μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν, ἀναμένοντες μίαν Πανορθόδοξον Σύνοδον νὰ τοὺς καταδικάσῃ προτοῦ κόψουν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινωνίαν. Ὡς ἐκ τούτου ὁ Δημητριάδος Γερμανός ἐδημοσίευσεν τὸ 1935 τὴν ἀκόλουθον Ποιμαντορικὴν Ἐγκύκλιον εἰς τὸ ὁποῖον γράφει ὅτι ΣΤΟΧΟΣ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τῶν Γ.Ο.Χ. ἦτο νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τῶν Πατριαρχιῶν καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Παλαιὸν Ἑορτολόγιον! Ἡ Ἐγκύκλιος γράφει:

«...Ἐμμένοντες πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν ὁποίων τὰς διατάξεις σέβεται καὶ διακρατεῖ ἀπαρασαλεύτως ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία [τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος], θὰ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΘΑ μετὰ τῶν ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ὁρους Σινᾶ, Ἀγ. Ὁρους, Ρωσσίας, Πολωνίας, Σερβίας καὶ λοιπῶν ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Ἐκκλησιῶν, αἵτηνες κρατοῦσι τὸ πάτριον παλαιὸν ἑορτολόγιον, μὴ στέργοντες νὰ διατελῶμεν ὑπὸ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, οἵτινες ἐν Οἰκουμενικαῖς καὶ Τοπικαῖς Συνόδοις ὥρισαν τὰ συμφέροντα...»

Ἐφ' ὅσον ὁ Δημητριάδος Γερμανός ἐθεωροῦσε τὰ Πατριαρχία Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ρωσσίας, Σερβίας, κλπ, ὡς ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, καὶ ὅτι στόχος τῆς «ἡμετέρας Ἐκκλησίας» (δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.) ἦτο ἡ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ μετὰ τῶν Πατριαρχιῶν τοῦτον, ἡ θέσις ταύτη δὲν εἶναι ἀκριβῶς τι ὀνομάζεται «Παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμὸς» κατὰ τὴν «ἐκκλησιολογίαν» τοῦ κ. Γκουτζίδη καὶ τοῦ κ. Κοντογιάννη; Τότε ἀφοῦ ὁ Δημητριάδος Γερμανός ἦτο ὁ ἴδιος ὄργανον τῆς «αἰρέσεως» τοῦ «Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ» κατὰ τὴν ἴδιαν ὥραν που χειροτονοῦσε τὸν Ἐπίσκοπον Βρεσθένης Ματθαῖον, κατὰ ποῖον τρόπον ἔλαβεν ὁ Ματθαῖος ἔγκυρον καὶ «καθαρώτατην» χειροτονίαν; Καὶ πῶς διαφέρει ἡ χειροτονία ταύτη ἀπὸ τὴν χειροτονίαν τῶν Ἀκακιακῶν Ἐπισκόπων τὸ 1962 ὑπὸ τοῦ παλαιοημερολογίτου Ρώσου Ἀρχιεπισκόπου Χιλῆς Λεοντίου, ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Δημητριάδος Γερμανός κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Ματθαίου τὸ 1935 ἐπίστευεν ὅτι ἦτο ἐν πληρῇ κοινωνίᾳ καὶ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ μετὰ τῶν Πατριαρχιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ρωσσίας, Σερβίας, κλπ;;

Ίδετε τὴν ἐν λόγῳ Ἐγκύκλιον τοῦ 1935 τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ (ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τοῦ κ. Κοντογιάννη):

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐλάβεσθαι ἱερεῖς, ἐντιμώτατοι ἐπίτροποι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως.

Προσὸν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ παντὸς ποιμένος εἶναι ἢ πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀγάπη. «Φιλεῖς με Πέτρε; εἶπεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν πρὸς τὸν Πέτρον· ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου». Τὴν ἀγάπην καὶ πίστιν πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ πρὸς τὴν ὑπ' αὐτὸν ἰδρυθεῖσαν μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ὁμολογοῦμεν ἐπισήμως οἱ Ἐπίσκοποι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναλαμβάνοντες τὸ ἀρχιερατικὸν ἄξιωμα διαβεβαιῶντες ὅτι θέλομεν τῇ θείᾳ ἀρωγῇ καὶ συνάρσει τηρήσει ἀσπαρασαλεύτως ἀπόρητον τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις. Ἐπὶ μίαν ὡς ἔγγιστα τριακονταετιᾶν ποιμάναντες τὴν θεόσωστον ἐπαρχίαν Δημητριάδος, ἐτηρήσαμεν, Θεοῦ βοηθοῦντος, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, προφυλάξαντες τὸ ποιμνιον τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἐνοχτίας, πιστοὶ τηρηταὶ γενόμενοι τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ παραδόσεων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Δυστυχῶς, ἄνδρες λαλοῦντες διαστραμμένα ὑπεισηλῶν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διαστρεβλῶσαντες τὴν ἀλήθειαν ἀντεισήγαγον ἀντ' αὐτῆς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην, ἀθετήσαντες ἐπὶ προφανεῖ ψευτικῇ ἑρμείᾳ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις. Εἰς μάτην αἱ ἀντιρρήσεις ἡμῶν, εἰς μάτην αἱ διαμαρτυρίαι ἡμῶν. Οὗτοι εἰς σὺδὲν λογιζόμενοι πάντα ταῦτα, ἠθέτησαν τὸ ἑορτολόγιον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, μεθ' οὗ συνδέονται ἀροῦντως ὁ Πασχάλιος Κανὼν, τὸ Κροισαυδορόμιον, ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἡ λατρεία ἐν γένει, εἰσάγαγοντες ἀντὶ τοῦ Ὀρθοδόξου ἑορτολογίου (Ἰουλιανοῦ), τὸ Γρηγοριανὸν (Φεράγκικον) ἡμερολόγιον. Ἡμεῖς ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπὶ δωδεκαετιᾶν ὅλην δὲν ἐπαύσαμεν συμβουλευόμενοι καὶ νομιθετοῦντες τοὺς καινοτόμους, ὑποδεικνύοντες τὸν κατήφορον πρὸς ὃν ἐφέρετο ἡ Ἐκκλησία καὶ τὴν βέλλουσαν διασπῆν τῆς ἐνότητος τῆς Μιᾶς Ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰς προκρινούσας διαφάνιας, στάσεις καὶ ταραχάς, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθημεν μετὰ μεγίστης δὲ θλίψεως καὶ συντριβῆς καρδίας ἠναγκάσθημεν νὰ ἀποσκοροῦσθαι καὶ ἐξοβελίσθαι μετ' ἄλλων ἀρχιερέων τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἀφέντες αὐτὸ διὰ τὰς βιωτικὰς καὶ πολιτικὰς τῶν Χριστιανῶν ὑποθέσεις καὶ ἐγκολπωθέντες τὸ ἑορτολόγιον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τὸ ἐπὶ τῇ βίβσει τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν Νιζαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τεθὲν ἐν χορῆσει ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ἐμμένοντες πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἐπιτῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν ὁποίων τὰς διατάξεις σέβεται καὶ διαφυλάττει ἀσπαρασαλεύτως ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, θὰ συνεργαζόμεθα μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ὄρους Σινᾶ, Ἀγ. Ὄρους, Ρωσσίας, Πολωνίας, Σερβίας καὶ λοιπῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες κρατοῦσι τὸ πάτριον παλαιὸν ἑορτολόγιον, μὴ στέροντες νὰ διατελῶμεν ὑπὸ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν, οἵτινες ἐν Οἰκουμενικαῖς καὶ Τοπικαῖς Συνόδοις ὄρισαν τὰ συμφέροντα.

Πελοῖθαμεν δ' ὅτι θ' ἀκολουθήσετε ἡμῶς εἰς τὰς νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, καθ' ἔσον ὁ ποιμὴν ἐμπροσθεν τῶν προβάτων πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ καὶ ὅτι ἄλλοτρίῳ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεῦδονται ἀπ' αὐτοῦ. Ἐπὶ 150 περίπου ἔτη αὐτοκράτορες, ἀρχιερεῖς καὶ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ἐξέβαλον ἐκ τῶν ναῶν τὰς ἀγίας εἰκόνας, ἀλλ' ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν ἀπέβη νικητοῖα εἰσαγαγούσα ταύτας ἐν θριάμβῳ ἐν τοῖς ναοῖς, διότι «αὕτη ἐστὶν ἡ ἀίκη ἢ νικητοῦσα τὸν θάνατον, ἢ πίστις ἡμῶν». Ὅσακις ὁ λαὸς ἠσθάνθη τὴν καταδολίευσιν τῆς θρησκείας του, ὑπεστήριξε ταύτην καὶ τὴν διετήρησεν ἀκεραίαν καὶ ἀκίβδηλον διὰ μέσου τῶν αἰῶνων. Ὅθεν στήκεται καὶ κρατεῖτε τὰς Ὀρθοδόξους παραδόσεις κρατεῖτε τὸ πάτριον ἑορτολόγιον τὸ Ἰουλιανόν. Κρατεῖτε ὁ ἔχετε, ἵνα μὴ ἕτερος λάβῃ τὸν στέφανον ἡμῶν τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ Μαΐου 1935

Εὐχέτης Διάκονος εἰς Χριστόν